

ส่วนที่ 1 แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคต

1.1 สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคต 15 ปีข้างหน้า (ณ ปี 2574)

มิติมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

• ประชากร การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน และส่งผลถึงสภาพการณ์อนาคต คือ อัตราการเกิดน้อยลง คนมีช่วงชีวิตยาวขึ้น ทำให้ผู้สูงอายุมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น ก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society)

ผลจากโครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลง (รศ.ดร.วรวุฒิ สุวรรณระดา)

- จำนวนและสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น
- จำนวนและสัดส่วนประชากรสูงอายุวัยปลายเพิ่มขึ้น
- จำนวนและสัดส่วนประชากรวัยทำงานและวัยเด็กลดลง
- อายุคาดเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (อายุยืน)
- อัตราภาวะเจริญพันธุ์ลดลงต่ำกว่าระดับทดแทนและมีแนวโน้มลดลง
- อัตราส่วนศักยภาพเกือหนุนลดลง
- ขนาดของครัวเรือนมีแนวโน้มเล็กลง
- ครัวเรือนผู้สูงอายุมีเพิ่มมากขึ้นและมีรูปแบบหลากหลาย

• เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน

จากประเด็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรส่งผลต่อเนื่องให้ “ระบบตลาดแรงงาน” จะเกิดภาวะการขาดแคลน ตลาดงาน เกิดช่องว่างความต้องการ เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีมากขึ้น ในทางกลับกันระบบตลาดแรงงานและความจำเป็นที่ต้องพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุให้คง productivity ไว้ในตลาดแรงงานนานเพิ่มมากขึ้น

• การเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

การเกิดโรงงาน ย่านอุตสาหกรรม และย่านพาณิชยกรรมขึ้นตามเมืองต่าง ๆ เป็นปัจจัยผลักดันทำให้ประชากรที่เคยอาศัยอยู่ในชนบท เริ่มย้ายเข้ามาอาศัยในเมืองมากขึ้น

สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวจะขาดสมดุลปรับเปลี่ยนไปสู่ครอบครัวเดี่ยวจากสาเหตุคนรุ่นใหม่ย้ายออกไปทำงานที่อื่นเพื่อแสวงหารายได้

มีการซึมซับวัฒนธรรมเข้ากันเกิดเป็นวิถีใหม่

• วิถีชีวิตคนเมือง/สังคมเมืองขนาดใหญ่

การพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค และที่อยู่อาศัย ทำให้วิถีชีวิตของประชากรในเมืองมีความสะดวกสบายมากขึ้น

- สุขภาวะของประชากร

- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ได้คาดการณ์ความเป็นปกติใหม่ (New Normal) ในด้านสุขภาวะของประชากรในภาพรวมคนจะมีสุขภาพที่ดีขึ้น

- ด้วยแรงขับเคลื่อนทางเทคโนโลยีสารสนเทศ Health Informatics and Telemedicine จะมีบทบาทเด่นชัดมากขึ้น

- เชื่อว่าใน 15 ปีข้างหน้า ระบบหุ่นยนต์จะเข้ามาสนับสนุนทางการแพทย์ชัดเจนมากขึ้น : วิศวกรรมชีวการแพทย์

- ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำในโลกอนาคต จะมีสาเหตุปัจจัยมาจากโอกาสใน “การเข้าถึงความเท่าเทียมที่หลากหลายมากขึ้น” โดยการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ เป็นจุดเริ่มต้นของช่องว่างของโอกาส นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลและสารสนเทศ และขยายผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำในเรื่องอื่น ๆ อาทิ ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

- ความเหลื่อมล้ำในโอกาสทางการศึกษาของเด็กและประชาชนในภูมิภาคภาคใต้ ที่สัมฤทธิ์ผลโดยรวม “ต่ำ”

- ช่องว่างความเหลื่อมล้ำของรายได้ประชากรไม่ได้มีการกระจายอย่างกว้างขวาง มีการกระจุกอยู่เฉพาะในบางกลุ่ม

- เศรษฐกิจโลก

เกิดการปรับฐานการเติบโตในทวีปเอเชีย แอฟริกา และอเมริกาใต้เป็นหลัก จะเปลี่ยนผ่านไปสู่ตลาดใหม่ในกลุ่มประเทศ BRICs + IMT

พลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก ใน 2-3 ทศวรรษหน้า เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนฐานมาที่ “The United State of Asia”

- เศรษฐกิจในประเทศ

ไทยอยู่ใน Middle Income level มามากกว่า 25 ปี ที่สามารถขยับได้จาก Lower – Middle Income เป็น Upper – Middle Income

ปัจจุบัน GNI per capita ของไทยอยู่ที่ 5,370 USD

คาดว่าจะสามารถพ้นสภาพ Middle Income Trap ได้ในปี 2028

มิติทุนมนุษย์

• ทุนมนุษย์ในโลกอนาคต

ในโลกอนาคต 15 ปีข้างหน้า มาจากปัจจัยตั้งต้นในมิติมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ที่ได้นำเสนอไว้ก่อนหน้านี้แล้ว) ซึ่งส่งผลมาจาก 2 ประเด็นหลัก ๆ คือ

1. ปัจจัยการเคลื่อนย้ายแรงงานและถิ่นฐาน
2. ปัจจัยการเป็นสังคมผู้สูงอายุ (Aging society)

และสถานการณ์ส่งผลต่อสถานการณ์ทุนมนุษย์ในอนาคต อีก 2 สถานการณ์ คือ

1. โลกที่สังคมส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง (She society)
2. โลกของความเป็นผู้นำ (ความสามารถในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง)

บวกกับสมรรถนะที่หลากหลายความสามารถ และสมรรถนะสากลเป็นพื้นฐานสำคัญในทุนมนุษย์

10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย New Engine of Growth

การต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-curve)

- 1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next – Generation Automotive)
- 2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)

3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)

4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology)

5) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future)

การเติม 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-curve)

- 1) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ (Robotics)
- 2) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics)
- 3) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals)
- 4) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
- 5) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

ดัชนีการผลิตกำลังคนของไทยยังไม่สอดคล้องกับความต้องการ สัดส่วนผู้เรียนวิทยาศาสตร์/นักวิจัย

ยังน้อยและไม่ทำงานตรงสายงาน

มิติสิ่งแวดล้อม

- สภาวะภูมิอากาศโลก

เป็นอีกหนึ่งวิกฤตโลกที่เป็นสภาวะคุกคามอย่างรุนแรง สภาวะการณ์ในอนาคต ประชาคมโลกต้องตั้งรับและจัดการกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ Climate Change

การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ Climate Change จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น

- พลังงาน

พลังงานยังคงเป็นวิกฤตคุกคามโลกอย่างรุนแรงมากขึ้น ซึ่งประเมินว่าสถานการณ์พลังงานธรรมชาติจะมีภาวะวิกฤตในอีก 20 ปีข้างหน้า

- หลายประเทศเตรียมการเรื่องพลังงานทางเลือก พลังงานหมุนเวียน และเทคโนโลยีพลังงาน

- พัฒนาการด้านพลังงาน มีความพยายามที่จะก้าวข้าม ขนาดและน้ำหนัก เพื่อให้เทคโนโลยีมีขนาดเล็ก น้ำหนักเบา และใช้งานได้นานขึ้น

- ประเมินว่าเทคโนโลยีการผลิตพลังงาน และการใช้งานในโลกอนาคต จะสามารถพัฒนาประสิทธิภาพ ไปถึงการใช้เทคโนโลยีระดับนาโน

กระแสการใช้พลังงานในปัจจุบัน

- ลดการใช้พลังงานฟอสซิล

- เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

- ใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะต้องสอดคล้องกับแนวคิดสีเขียวและจะเปลี่ยนผ่านไปสู่โลกของ green economy ในทุกบริบท

มิติทางการเงิน

- สถานการณ์แนวโน้มการเงินอนาคต

ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกพยายามดำเนินนโยบายการเปิดเสรีทางการเงินมากขึ้น เป็นการเปิดประตูการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นกระแสหลัก ที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศมากขึ้น

- ระบบการเงินอนาคต

ก้าวเข้าสู่ระบบ Digital Banking เต็มรูป (ลดการใช้ธนบัตร)

มิติธรรมาภิบาล

- กระแสโลก

ยังคงอยู่ในวิถีวัตถุนิยม สุขนิยม และบริโภคนิยม ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของระบอบทุนนิยมทำให้เกิดสภาวะ “ระบบธรรมาภิบาลโลก เอนเอียง”

- แนวโน้มของประเทศไทย

ด้วยสภาวะความไม่สมดุลของเสาหลัก 4 ด้าน ประชาธิปไตย (Democracy) ระบอบทุนนิยม (Capitalism) ประชาสังคม (Civil Society) และระบบนิติรัฐ-นิติธรรม (Rule of Law)

- ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลของสังคมไทย

- วัฒนธรรมการอุปถัมภ์ของไทย ยังนำไปหาธรรมาภิบาลที่ไม่สมดุล

- ความยอมรับการทุจริตของสังคม

การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้าน แต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่ และเขตพื้นที่ หรือการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ฯลฯ เป็นตัวกระตุ้นภาวะคุกคามตามธรรมาภิบาลด้านบวก

ในกระแสโลกยังคงมีสถานการณ์ความขัดแย้งในหลายรูปแบบ ทั้งที่มีอยู่เดิมและมีความยืดเยื้อ ทวีความรุนแรงมากขึ้นจากเชื้อชาติ-ลัทธิ มีการสะสมนิวเคลียร์ในหลายประเทศ มีข้อขัดแย้งในเรื่องความขาดแคลนอาหาร น้ำ และพลังงาน และที่จะเกิดขึ้นใหม่ในเรื่องความปลอดภัยในโลก cyber การเจาะระบบ และขโมยข้อมูล จะมีมากและรุนแรงขึ้นใน 15 ปี

- สถานการณ์ 3 จังหวัดชายแดนใต้

ประเมินสถานการณ์ว่าช่วงเวลา 15 ปี จะมีการเปลี่ยนผ่านรอยต่อของช่วงวัยชัดเจน ดังนั้นหากกระบวนการภาครัฐสามารถจำกัดแนวร่วมใหม่ ควบคู่กับเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก ลดความเหลื่อมล้ำ โดยมีภาคการศึกษาเข้าไปวางฐานความรู้ จะทำให้สภาวะการณ์ ปรับไปในแนวทางที่ดีขึ้นได้

ที่มา : ข้อมูลการจัดแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระยะ 15 ปี (พ.ศ.2560-2574)

1.2 ความเสี่ยงและความท้าทายที่สำคัญของประเทศไทยในระยะ 20 ปี ข้างหน้า

ปัจจัยและเงื่อนไขภายนอกประเทศ

1. กระแสโลกาภิวัตน์การเคลื่อนย้ายเสรีของคน เงินทุน ข่าวสาร เทคโนโลยี สินค้าและบริการ
2. ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจย้ายมาเอเชีย ความเชื่อมโยงของทุกระบบในภูมิภาค
3. การแย่งชิงแรงงานและทุน จากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก
4. การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ส่งผลต่อภาคธุรกิจและการใช้ชีวิตของประชาชน
5. ภาวะโลกร้อนและสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นเป็นแรงกดดัน

ให้มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

6. น้ำมันมีปริมาณลดลง ราคาแพงขึ้น และการผลิตพืช พลังงานทดแทนส่งผลต่อความมั่นคงทางอาหาร
7. ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องภายใต้ข้อจำกัดและกฎเกณฑ์การใช้พื้นที่และความเป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อม

8. หลักบริหารจัดการที่ดี ระบอบประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชนมีความเข้มข้นมากขึ้น

ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศ

1. โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ วัยเด็ก และวัยทำงานลดลง
2. ข้อจำกัดด้านทรัพยากรธรรมชาติและแรงงาน ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
3. ความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ส่งผลต่อการสร้างความสามัคคีในสังคม และเป็นข้อจำกัดต่อการยกระดับ

ศักยภาพทุนมนุษย์

4. ความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดินจำเป็นต้องปฏิรูประบบราชการและการเมือง เพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

ที่มา : ข้อมูลการจัดแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระยะ 15 ปี (พ.ศ.2560-2574)

1.3 ทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs)

UN กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs) ประกอบด้วย 17 เป้าหมายหลัก ที่ต้องการบรรลุและดำเนินการให้ได้ภายในปี ค.ศ. 2030 (พ.ศ. 2573) มีดังนี้

1. การขจัดความยากจน
2. การขจัดความโหยหิว สร้างความมั่นคงทางอาหารและให้ทุกคนได้รับโภชนาการที่เพียงพอ รวมถึงการส่งเสริมการเกษตรที่ยั่งยืน
3. การมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงอายุ
4. การศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ รวมถึงโอกาสการเรียนรู้แบบตลอดชีวิต
5. การเสริมสร้างศักยภาพของสตรี และความเท่าเทียมทางเพศ
6. น้ำดื่ม-น้ำใช้ที่ถูกลงและสะอาด
7. การเข้าถึงบริการทางพลังงาน เช่น การเพิ่มการผลิตพลังงานหมุนเวียน 2 เท่า
8. การขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น ยุติการใช้แรงงานเด็ก
9. การประกอบอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน
10. การลดความไม่เท่าเทียมกันภายในและระหว่างประเทศ
11. การพัฒนาชุมชนเมืองที่ยั่งยืน
12. การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
13. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
14. การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน
15. การปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศน์ รวมถึงการยุติการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ
16. สันติภาพ
17. แนวทางการดำเนินการและหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

1.4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้ (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข

โดยมีเป้าหมาย เพื่อ

1. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
2. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
3. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
4. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

1.5 ยุทธศาสตร์ชาติไทย 20 ปี พ.ศ. 2560 – 2579

วัตถุประสงค์

1. กำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน
2. ถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ
3. สร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และประชาชน

วิสัยทัศน์

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาค และเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความมั่นคง

- ความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุก ระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล
- ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็น ศูนย์กลาง และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน
- ระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลัก ธรรมภิบาล
- ความมั่นคงของอาหาร พลังงานและน้ำ

ความมั่งคั่ง

- เศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา ลดลง ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- มีความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอก ประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

- มีความสมบูรณ์ของทุนที่จะสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาในระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมกันทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

อนาคตประเทศไทย ปี 2579

1. เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน
2. ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้า บนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มแข็งขึ้น
3. เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. สังคมไทยมีความเป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย
5. คนไทยมีศักยภาพและสามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต
6. ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบต่อ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนมีส่วนร่วม

ที่มา : เอกสาร Thailand's Strategic Destination โดยนายธานีนท์ ณะอม รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1.6 Thailand 4.0

เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่มียุทธศาสตร์สำคัญเน้นในเรื่องการพัฒนาสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ด้วยการสร้าง “ความเข้มแข็งจากภายใน” ขับเคลื่อนตามแนวคิด “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ผ่านกลไก “ประชารัฐ”

ภารกิจสำคัญของรัฐบาลชุดนี้ คือ การขับเคลื่อนการปฏิรูป เพื่อให้สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามชุดใหม่ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งหลายประเทศได้กำหนดโมเดลเศรษฐกิจรูปแบบใหม่เพื่อสร้างความมั่งคั่งในศตวรรษที่ 21 เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Makers” อังกฤษ “Design of Innovation” จีน “Made in China 2025” อินเดีย “Made in India” เกาหลีใต้ “Creative Economy”

ประเทศไทยมีการปรับโมเดลเศรษฐกิจหลายครั้ง เริ่มจาก Thailand 1.0 จะเน้นภาคการเกษตร ไปสู่ Thailand 2.0 เน้นภาคอุตสาหกรรมเบา และ Thailand 3.0 เน้นภาคอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก

โมเดลพัฒนาประเทศไทย 3.0 ทำให้ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลาง” และหยุดยั้งแค่นั้น แล้วยังมีเรื่องของ “ความเหลื่อมล้ำของความมั่งคั่ง” และ “การไม่สมดุลในการพัฒนา” ทำให้มีแนวคิดในการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ Thailand 4.0 โดยโมเดลนี้เป็นแนวคิดที่จะนำโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” เปลี่ยนจากเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” เป็น “ทำน้อย ได้มาก” ด้วยการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน 3 มิติสำคัญ คือ

1. เปลี่ยนจากการผลักดันสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม
2. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
3. เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

โมเดลการพัฒนาประเทศไทย Thailand 4.0 จึงเป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ

1. เปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) สู่เกษตรสมัยใหม่ เน้นบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) เตรียมปั้นเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ ทั้งยังเป็นเกษตรกรที่มีฐานะร่ำรวย (Entrepreneur)
2. เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีภาครัฐคอยช่วยเหลือ เพื่อผลักดันสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง
3. เปลี่ยนจาก Traditional Services ที่มีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services
4. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำ ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม

Thailand 4.0 เป็นการพัฒนาเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการแปลงความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med)
3. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence & Embedded Technology)
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services)

ทั้ง 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย จะเป็นแพลตฟอร์มในการสร้าง “New Startups” ต่าง ๆ มากมาย อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) ในกลุ่มที่ 1 เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Meditech) สปา ในกลุ่มที่ 2 เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) ในกลุ่มที่ 3 เทคโนโลยีด้านการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Marketplace) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) ในกลุ่มที่ 4 เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) ในกลุ่มที่ 5 เป็นต้น

ทั้ง 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายใน Thailand 4.0 เป็นส่วนหนึ่งของ 10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคต ใน 10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคต จะมีบางกลุ่มอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่ยังต้องพึ่งพิงการลงทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก อาทิ อุตสาหกรรมการบิน (Aviation) ส่วนใน 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายใน Thailand 4.0 จะเป็นส่วนที่ประเทศไทยต้องการพัฒนาด้วยตนเองเป็นหลัก แล้วค่อยต่อยอดด้วยเครือข่ายความร่วมมือจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับบันได 3 ชั้น ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของการพึ่งพาตนเอง พึ่งพากันเอง และรวมกันเป็นกลุ่มอย่างมีพลัง

Thailand 4.0 เป็นการเชื่อมโยงเทคโนโลยีหลักที่ต้นน้ำ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่อยู่กลางน้ำ และ Startups ต่าง ๆ ที่อยู่ปลายน้ำ โดยใช้พลังประชารัฐในการขับเคลื่อน ผู้มีส่วนร่วมหลัก

จะประกอบด้วยภาคเอกชน ภาคการเงิน การธนาคาร มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยต่าง ๆ โดยเน้นตามความถนัด และจุดเด่นของแต่ละองค์กร และมีภาครัฐเป็นตัวสนับสนุน

เป้าหมายของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ Thailand 4.0 คือ การขับเคลื่อน 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ภายในระยะเวลา 3-5 ปีข้างหน้า เป็นการเปลี่ยนปัญหาและความท้าทายให้เป็นศักยภาพและโอกาสในการสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนให้กับประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศภายใต้ Thailand 4.0 มี 3 ประเด็นสำคัญ คือ

1. เป็นจุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม

2. เป็น Reform in Action ที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมกัน

3. เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” โดยเป็นประชารัฐที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรระดับโลก ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของการ “รู้จักเดิม รู้จักพอ และรู้จักปัน

ที่มา : แนวคิดเกี่ยวกับประเทศไทย 4.0 ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์

จากภาพอนาคต ทำให้จังหวัดสงขลาต้องวางทิศทางการพัฒนา และต้องวางแผนในเชิงระบบงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนางานที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุและผู้หญิงมากขึ้น เพราะจะเป็นประชากรส่วนใหญ่ทั้งภายในและภายนอกจังหวัดสงขลา
2. มีงานที่เกี่ยวข้องกับ IT มากขึ้น โดยเฉพาะในระบบการศึกษาและการเรียนรู้
3. การพัฒนางานที่คำนึงถึงการผสมผสานของประชากรทั้งภายในและภายนอกภายในประเทศ เนื่องจากจะมีการหมุนเวียน การย้ายถิ่น และเกิดวัฒนธรรมใหม่
4. การพัฒนารูปแบบอาชีพเพื่อรองรับความเหลื่อมล้ำของรายได้ เนื่องจากรูปแบบของรายได้เปลี่ยนไปจากเดิมมาก ถ้าคิดแบบเดิมจะตามคนรุ่นใหม่ไม่ทัน
5. อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่พึงเน้น ได้แก่

- 1) การท่องเที่ยว
- 2) การเกษตร
- 3) การแปรรูปอาหาร
- 4) ระบบโลจิสติกส์
- 5) Medical Hub

ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านั้นต้องมีรูปแบบ ดังนี้

- 1) เปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) สู่อุตสาหกรรมสมัยใหม่ เน้นบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) เตรียมปั้นเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ ทั้งยังเป็นเกษตรกรที่มีฐานะร่ำรวย (Entrepreneur)
- 2) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีภาครัฐคอยช่วยเหลือ เพื่อผลักดันสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง
- 3) เปลี่ยนจาก Traditional Services ที่มีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services
- 4) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำ ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง
6. จังหวัดสงขลาต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องการจัดการพลังงาน พลังงานทางเลือก พลังงานทดแทน พลังงานหมุนเวียน ลดการใช้พลังงานฟอสซิล
7. ต้องสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ประชาสังคม เพื่อวางรากฐานประชาธิปไตยชุมชน ทำให้คนมีวินัย เคารพในนิติรัฐ-นิติธรรม

“ฐานคิดของการพัฒนา คือ จังหวัดสงขลาต้องพัฒนาโดยการพึ่งพาด้วยตนเอง รวมกลุ่มอย่างมีพลัง”

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจังหวัดสงขลา ระยะเวลา พ.ศ.2561-พ.ศ.2565

2.1 ภาพอนาคตจังหวัดสงขลา

สงขลาเป็นเมืองแห่งการศึกษาและนวัตกรรม มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจโดยเป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง เป็นสังคมพอเพียง ครอบคลุมอบอุ่น ประชาชนมีความเอื้ออาทร สมานฉันท์ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นธรรม มีความมั่นคง สงบสุข

สงขลาเป็นเมืองสีเขียว มีความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร มีความมั่นคงทางสุขภาพ และมีความมั่นคงทางมนุษย์ นำไปสู่เมืองแห่งสุขภาวะ

2.2 วิสัยทัศน์จังหวัดสงขลา

“เมืองแห่งการเรียนรู้ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ สามารถจำแนกยุทธศาสตร์เป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ
2. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา
3. ยุทธศาสตร์ด้านสังคม
4. ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. ยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาให้เกิดความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจฐานล่างและเศรษฐกิจชุมชน โดยเน้นเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร อาหาร และการท่องเที่ยวชุมชน

2. เพื่อพัฒนาให้เกิดความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจฐานบน โดยเน้นเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และบริการสุขภาพ

3. อื่น ๆ

.....
.....

ตัวชี้วัด 1. มูลค่าของสินค้าเกษตร อาหาร ทั้งเชิงปริมาณผลผลิต และมูลค่าทางการตลาด (ตัวอย่างเช่น อาหารทะเล ข้าว ยางพารา ปศุสัตว์ พืชผักผลไม้)

2. มูลค่าทางเศรษฐกิจจากการให้บริการการท่องเที่ยวแบบดั้งเดิม (Traditional Service เป็น High Value Service) โดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และวัฒนธรรม

3. มูลค่าทางเศรษฐกิจจากการเป็นศูนย์กลางการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการเป็นศูนย์กลางการศึกษาทางด้านภาษาไทย-จีน-มลายู-อังกฤษ

4. มูลค่าทางเศรษฐกิจจากการเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพและการดูแลสุขภาพ (Medical Hub)

5. อื่น ๆ

.....
.....

ยุทธศาสตร์ แผน และโครงการ

1. โครงการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาคเกษตร-ภาคเอกชน-ภาครัฐ (Matching Model) เพื่อการยกระดับและเพิ่มมูลค่าทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพของผลิตผลทางการเกษตรและอาหาร

2. โครงการส่งเสริมการพัฒนาการทำเกษตรผสมผสาน เกษตรประณีต เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป เกษตรเพื่อการส่งออก โดยเน้นการปลูกพืชร่วมยาง กลุ่มพืชผักผลไม้

3. โครงการสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ Medical Tourism Hub

4. โครงการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคาบสมุทรมหานคร โดยใช้สถาบันทักษิณคดีศึกษาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

5. โครงการจัดตั้งแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้เกษตรครบวงจร โดยคณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

6. โครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนศรีนครมุนินิและมหาวิทยาลัยซีหนาน (Southwest University) เพื่อเป็นศูนย์กลางการศึกษาทางด้านภาษาจีน โดยโรงเรียนศรีนครมุนินิ

7. โครงการพัฒนาโครงสร้างและศักยภาพเพื่อเอื้อต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา

7.1 การวางระบบขนส่งสาธารณะ เพื่อเอื้อต่อการท่องเที่ยว

7.2 การสร้างกลไกและเครือข่ายทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ-ภาคเอกชน-ภาควิชาการ

7.3 การวางระบบข้อมูลกลางทางเศรษฐกิจ

7.4 การเพิ่มศักยภาพและให้ความรู้การเขียนแผนธุรกิจแก่ผู้ประกอบการ (Intrepreneur)

7.5 การพัฒนาทักษะภาษาเพื่อธุรกิจให้กับผู้ประกอบการ เช่น โครงการสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน HSK / HSKK / YCT โดยโรงเรียนศรีนครมุนินิ

8. โครงการสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยี มาหนุนเสริมให้เกิดธุรกิจ Start up เพื่อการพัฒนา ระบบเศรษฐกิจของ จังหวัดสงขลา

8.1 โครงการประสานพลังความคิดจากคนรุ่นใหม่ที่ต้องการพัฒนาเมืองสงขลาให้สอดคล้องกับนโยบายของจังหวัด โดยร่วมมือกันทั้งภาครัฐและเอกชน ด้วยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยี มาหนุนเสริมการทำงาน (Songkhla Strong Project) โดยTUBER Co-Working Space

9. โครงการส่งเสริมนวัตกรรมทางเกษตรและอาหาร การปรับปรุงพันธุ์ และการแปรรูป

10. อื่น ๆ

.....
.....

2.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา

- เป้าประสงค์**
1. เพื่อยกระดับจังหวัดสงขลาให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการเป็นศูนย์กลางการศึกษาทางด้านภาษาไทย-จีน-มลายู-อังกฤษ
 2. เพื่อยกระดับงานวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรม อันนำไปสู่การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจ
 3. เพื่อส่งเสริมให้เกิดพื้นที่การเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต อันนำไปสู่การทำให้ประชาชนใช้ความรู้ในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม
 4. อื่น ๆ

- ตัวชี้วัด**
1. มีสถาบันการศึกษาที่เป็นศูนย์กลางการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Educational Hub)
 2. มีสถาบันการศึกษาที่เป็นศูนย์กลางการศึกษาทางด้านภาษาไทย-จีน-มลายู-อังกฤษ
 3. มีศูนย์หรือเครือข่ายการจัดการวิจัยและนวัตกรรม ในระดับอุดมศึกษา อาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษา
 4. เกิดรูปแบบใหม่ในการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน เช่น ห้องเรียน Delivery พิธีภัณฑ์การเรียนรู้ อุทยานวิทยาศาสตร์
 5. อื่น ๆ

ยุทธศาสตร์ แผน และโครงการ

1. โครงการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนยกระดับเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติ
2. การสนับสนุนภาครัฐกิจ-เอกชน ยกกระตือรือร้นการเป็นโรงเรียน มหาวิทยาลัยนานาชาติ
 - 2.1 โครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนศรีนครมูลินธิและมหาวิทยาลัยซีหนาน (Southwest University) เพื่อเป็นศูนย์กลางการศึกษาทางด้านภาษาจีน โดยโรงเรียนศรีนครมูลินธิ
3. ศูนย์กลางการจัดการงานวิจัยและนวัตกรรม
 - 3.1 โครงการศูนย์นวัตกรรมเพื่อถ่ายทอดทางวิชาการ โดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อพัฒนาระบบและช่องทางในการนำเทคโนโลยี/วิชาการในสถาบันการศึกษาที่มีความเข้มแข็ง สื่อสาร/เรียนรู้/ถ่ายทอดสามารถประยุกต์ในการประกอบอาชีพ เกิดการใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมที่สามารถสร้างสรรค์เป็นแบบอย่างหรือเป็นต้นแบบ สำหรับนำไปสู่การขยายผลการพัฒนาที่ชัดเจน

4. โครงการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้การศึกษานอกระบบ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง Digital ชุมชน และประชาธิปไตย

5. โครงการพัฒนาอาชีพและเทคนิคศึกษา เพื่อการเชื่อมโยงการศึกษาสองระบบ (ทวิศึกษา)

6. โครงการพัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางปัญญา ห้องเรียน Delivery สนามเด็กเล่น ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ แหล่งเรียนรู้ออนไลน์ ทักษะรู้รอดปลอดภัย

6.1 โครงการ "รู้รอดปลอดภัยวินัยจราจร" โดยภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อจัดการเรียนเสริมประสบการณ์ ด้านความปลอดภัยทางถนน

7. โครงการขยายผลการศึกษา Stem ศึกษา และ Active Learning ในโรงเรียนระดับขั้นพื้นฐานของรัฐ เพื่อพัฒนาบุคลากรแกนนำด้าน Stem Education และ Active Learning และเป็นการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

8. โครงการพัฒนาระบบการศึกษาในกลุ่มเด็กพิเศษ

8.1 โครงการ ค่ายเสริมสร้างศักยภาพนักเรียนพิการ "Art for All" โดยศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา เพื่อใช้กระบวนการทางศิลปะในการพัฒนาศักยภาพ การดำเนินชีวิต ให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยหลักการเติมเต็มซึ่งกันและกันอย่างมีความสุข

9. โครงการปรับเพิ่มสมรรถนะในการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบวิทยาศาสตร์ เพื่อยกระดับ IQ EQ MQ AQ ของเด็กและเยาวชน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และท้องถิ่นจังหวัดสงขลา

10. โครงการสนับสนุนเด็กและเยาวชนมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ด้านกีฬา ดนตรี วัฒนธรรม

11. อื่น ๆ

.....
.....

2.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านสังคม

- เป้าประสงค์**
1. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของคน อันนำไปสู่การสร้างชุมชนเข้มแข็ง
 2. เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าของประเพณีวัฒนธรรมจังหวัดสงขลา โดยเน้นวัฒนธรรมอาหารของจังหวัดสงขลา
 3. เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีความฉลาดทางด้านสติปัญญา ทางอารมณ์ ทางคุณธรรม มีทักษะในการดำรงชีวิต มีความสามารถในการแก้ปัญหาและการเผชิญกับวิกฤต
 4. เพื่อลดปัญหาการใช้สารเสพติด เหล้า และบุหรี่ของประชาชน
 5. เพื่อเพิ่มบทบาทการใช้ศักยภาพของผู้สูงอายุและผู้พิการ
 6. อื่น ๆ

- ตัวชี้วัด**
1. จำนวนชุมชนที่มีการรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำ จัดทำแผนชุมชน บริหารจัดการ ให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนบนพื้นฐานศักยภาพและการใช้ทรัพยากรในชุมชน
 2. มูลค่าที่เกิดจากการประยุกต์วัฒนธรรมอาหารในการจัดการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา
 3. การเพิ่มขึ้นของค่าความฉลาดทางด้านสติปัญญา (IQ) ทางอารมณ์ (EQ) ทางคุณธรรม (MQ) มีทักษะในการดำรงชีวิต มีความสามารถในการแก้ปัญหาและการเผชิญกับวิกฤตเพิ่มขึ้น (AQ) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน
 4. ปริมาณและมูลค่าของการใช้สารเสพติด การบริโภคเหล้า และบุหรี่
 5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของผู้สูงอายุและผู้พิการในเทศบาลหรือ อบต. หรือ อบจ. หรือ อบผจ. หรือ อบต. หรือ อบจ. หรือ อบผจ.
 6. อื่น ๆ

ยุทธศาสตร์ แผน และโครงการ

1. โครงการสนับสนุนการจัดทำแผนชุมชน และการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนบนพื้นฐานศักยภาพและการใช้ทรัพยากรในชุมชน โดยใช้ฐานบ้าน-วัด-โรงเรียน
2. โครงการสืบสานภูมิปัญญาด้านอาหารและอนุรักษ์ประเพณีพื้นถิ่นสงขลา เน้นเรื่องการยกระดับอาหารและขนมพื้นบ้านจังหวัดสงขลาในมิติเศรษฐกิจชุมชนและในมิติสุขภาพ โดยเครือข่ายศิลปินพื้นบ้าน
3. โครงการพัฒนาระบบการจัดการวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา

3.1 โครงการจัดทำแผนที่วัฒนธรรมจังหวัดสงขลา เพื่อปกป้องชาติพันธุ์ ประเพณี ศาสนา ทรัพยากร วิถีชีวิตการกินการอยู่ อาหาร ยารักษาโรค สถาปัตยกรรมที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ศิลปะการแสดง ฯลฯ

3.2 โครงการจัดทำหลักสูตร “สงขลาศึกษา” บรรจุเป็นหลักสูตรท้องถิ่นในระดับประถมศึกษาถึงระดับมหาวิทยาลัย

3.3 โครงการ 1 ตำบล 1 วัฒนธรรมประเพณี เพื่อสนับสนุนให้ท้องถิ่นยกระดับการเรียนรู้วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นของตนเอง และรณรงค์ให้มีการใช้บริการในวัฒนธรรมประเพณีของตนเอง

3.4 การปรับโครงสร้างสภาวัฒนธรรม เครือข่าย หน่วยงานที่ทำงานด้านวัฒนธรรมของจังหวัดสงขลา

4. โครงการยกระดับค่าความฉลาดทางด้านสติปัญญา (IQ) ทางอารมณ์ (EQ) ทางคุณธรรม (MQ) มีทักษะในการดำรงชีวิต มีความสามารถในการแก้ปัญหาและการเผชิญกับวิกฤตเพิ่มขึ้น (AQ) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน

4.1 โครงการปรับเพิ่มสมรรถนะในการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบวิทยาศาสตร์ เพื่อยกระดับ IQ EQ MQ AQ ของเด็กและเยาวชน โดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และท้องถิ่นจังหวัดสงขลา

4.2 โครงการสื่อสารสร้างสรรค์ เสริมภูมิคุ้มกันกับลูก โดยกลุ่มมานีมานะ เพื่อการตระหนักรู้ต่อการสื่อสารเชิงบวก ที่นำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก ซึ่งเป็น ปัจจัยเอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนรู้และเติบโตอย่างมีภูมิคุ้มกันของเด็กปฐมวัย

5. โครงการโรงเรียนครอบครัว โรงเรียนพ่อแม่ เพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนการมีครอบครัวและก่อนการมีบุตร เพื่อลดปัญหาสังคม และปัญหาสุขภาพ โดย ความร่วมมือของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา สถาบันการศึกษา และสถาบันศาสนา

6. โครงการสร้างกลไก เครือข่าย ลด ละ เลิก การใช้สารเสพติด การบริโภคเหล้าและบุหรี่ในกลุ่มเด็กเยาวชนระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

7. โครงการสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์บริการทั่วไปสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8. โครงการคลังสมอง เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกลุ่มผู้สูงอายุที่มีความสามารถ มีศักยภาพ มาร่วมกันทำประโยชน์ให้สังคม

9. โครงการจัดทำฐานข้อมูลศักยภาพ (Human Mapping) ของผู้สูงอายุและผู้พิการ ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

10. โครงการพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังแรงงานนอกระบบและแรงงานต่างชาติ

11. อื่น ๆ

.....

2.6 ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. พัฒนาสงขลาให้เป็นเมืองสีเขียว (Green City)
2. มีการจัดการน้ำเพื่อแก้ปัญหาน้ำแล้งและมีการจัดการน้ำเพื่อแก้ปัญหาน้ำเสีย
3. เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะชุมชน ภายใต้หลักการ 3 R (Reduce Reuse Recycle)
4. มีการจัดทำแผนผังแม่บท (Zoning) เพื่อการจัดการทรัพยากรทางทะเล ป่า ภูเขา
5. อื่น ๆ

3 R (Reduce Reuse Recycle)

ตัวชี้วัด

1. ระดับคาร์บอนในจังหวัดสงขลาตามเกณฑ์เมืองคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Society)
2. จำนวนแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรในชุมชน
3. ปริมาณและคุณภาพน้ำทิ้งจากชุมชนและอุตสาหกรรม
4. มีระบบ กลไก ที่ปรึกษาการจัดการขยะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อแปลงยุทธศาสตร์การจัดการขยะไปสู่การปฏิบัติ
5. มีการจัดทำแผนผังแม่บท (Zoning) ผังเมือง พื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ พื้นที่อาหารทางทะเล พื้นที่ โหนด-นา-เล พื้นที่สวนป่าผสมผสาน พื้นที่เกษตรอินทรีย์ และการกำหนดพื้นที่อนุรักษ์เป็นพื้นที่ที่มีการส่งเสริมอนุรักษ์และขยายพันธุ์พืช ผัก ผลไม้ สัตว์บก สัตว์น้ำ
6. อื่น ๆ

ยุทธศาสตร์ แผน และโครงการ

1. โครงการศึกษาความพร้อมและเสริมสร้างความตระหนักของประชาชนจังหวัดสงขลาในการมุ่งสู่การเป็นเมืองสีเขียว โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. โครงการพัฒนารูปแบบการจัดตั้งเมืองอุตสาหกรรมเกษตรเชิงนิเวศในเขตอุตสาหกรรมพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาและพื้นที่เชื่อมโยง โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. โครงการลดก๊าซเรือนกระจกและส่งเสริมการหมุนเวียนธาตุอาหารพืชเพื่อลดความเสี่ยงต่อความเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภาด้วยการวิเคราะห์วัฏจักรของคาร์บอนและธาตุอาหารในภาคชุมชน เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
4. โครงการฝายมีชีวิตเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งในพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสงขลา

5. โครงการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเชิงบูรณาการอย่างยั่งยืนสำหรับพื้นที่ขาดแคลนน้ำคาบสมุทรมหานคร โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

6. โครงการจัดการน้ำทิ้งและคุณภาพน้ำที่เหมาะสมในพื้นที่ทะเลน้อย ทะเลสาบสงขลาตอนล่างและลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภาโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

7. โครงการการจัดการน้ำทิ้งจากชุมชนและอุตสาหกรรมมาใช้ในการเกษตรกรรมในพื้นที่ขาดแคลนน้ำคาบสมุทรมหานคร โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

8. โครงการการจัดการน้ำกากของเสียอุตสาหกรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภามาใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรกรรม โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

9. โครงการรณรงค์การใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม/ย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ เช่น การผลักดันเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่น การเก็บภาษีโพน โดยเทศบาลนครหาดใหญ่

10. โครงการจัดทำนโยบายและมาตรการระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะครบวงจรโดยใช้หลัก 3R (Reduce Reuse Recycle) โดยท้องถิ่นจังหวัด

11. โครงการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาด้านวิชาการในการจัดการขยะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

12. โครงการจัดทำแผนผังแม่บท (โซนนิ่ง) พื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ พื้นที่อาหารทางทะเล ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

13. โครงการฟื้นฟูพื้นที่นาทุ่งร้างในอำเภอรโนด จังหวัดสงขลา โดยสถานวิจัยพื้นที่ชุ่มน้ำ คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

14. อื่น ๆ

.....

.....

2.7 ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ

เป้าประสงค์ 1. จังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพและการดูแลสุขภาพ (Medical Hub & Medical Tourism Hub)

2. เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าทางเศรษฐกิจจากวัฒนธรรมอาหารของจังหวัดสงขลา
3. ชุมชนสามารถพึ่งตนเองด้านอาหารทั้งระดับชุมชนและครอบครัว
4. ประชาชนมีภาวะโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย
5. มีการจัดระบบและกลไกเพื่อดำเนินงานความปลอดภัยด้านอาหาร
6. อื่น ๆ

.....

ตัวชี้วัด 1. เกิด Public Private Partnership เพื่อการขับเคลื่อนให้เกิดศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพและดูแลสุขภาพ

2. ปริมาณและคุณภาพของผลิตภัณฑ์สมุนไพร การบริการแพทย์ทางเลือก และบริการสปาในจังหวัดสงขลา

3. มีศูนย์พัฒนาฟื้นฟูผู้สูงอายุและผู้พิการในระดับท้องถิ่น โดยความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. เกิดข้อตกลงร่วมในการจัดการผลกระทบจากภาวะคุกคามอันเนื่องมาจากการพัฒนาอุตสาหกรรมและแรงงาน

5. มีแผนงานการบูรณาการอาหารพื้นบ้าน สมุนไพรพื้นบ้าน ในแผนการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา และแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของชุมชน

6. ชุมชนมีการจัดตั้งธนาคารพันธุ์ข้าว พันธุ์ผักพืชบ้าน ศูนย์เพาะพันธุ์สัตว์บก และสัตว์น้ำ

7. ชุมชนและท้องถิ่นมีการจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรอาหารของชุมชน

8. มีการบรรจุเรื่องการส่งเสริมโภชนาการของคนทุกกลุ่มวัยในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น และแผนกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบล

9. มีกลไกการติดตาม เฝ้าระวัง เรื่องความปลอดภัยในระดับท้องถิ่นครบทั้งวงจรตั้งแต่การผลิตจนถึงการบริโภค

10. อื่น ๆ

.....

ยุทธศาสตร์ แผน และโครงการ

1. โครงการพัฒนาศูนย์บริการสุขภาพของภาคใต้ Medical Hub โดยมีโรงพยาบาลเป้าหมาย ได้แก่ โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ โรงพยาบาลกรุงเทพ และโรงพยาบาลราชบุรียินดี ประกอบด้วยแผนการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การทำแผนการท่องเที่ยวด้านสุขภาพ การกำหนดให้มีระบบประกันสุขภาพในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ การอำนวยความสะดวกเรื่องการเดินทางทั้งเส้นทางบก และสนามบิน

2. โครงการพัฒนาศักยภาพการบริการสปาเพื่อสุขภาพในจังหวัดสงขลา โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3. โครงการบ้านเอื้อบุญ-อุ่นรัก อ.บางกล่ำ โดยมูลนิธิโรงพยาบาลหาดใหญ่ เพื่อจัดบริการด้านการดูแลระบบสุขภาพให้กับผู้สูงอายุ โดยดูแลแบบเวลากลางวัน ไป – กลับ และสามารถจัดให้อยู่ประจำแบบระยะพักฟื้น เช่น หลังจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล หรือ การบำบัดฟื้นฟูร่างกายและจิตใจ

4. โครงการจัดการด้านอาชีวอนามัยของประชาชนจังหวัดสงขลา โดยโรงพยาบาลหาดใหญ่ และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในกลุ่มแรงงานในระบบที่อยู่ในสถานประกอบการขนาดกลาง และขนาดเล็ก และแรงงานนอกระบบ ได้แก่ เกษตรกรปลูกผักอินทรีย์วัดจันทร์ อ.สทิงพระ, กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้า ผลิตภัณฑ์ผ้า เช่น หมวกกะปิเยาะ หิญาบ ตัดเสื้อโหล ทอผ้าที่เกาะยอ เก็บขยะและคัดแยกขยะ ประมงเรือเล็ก และกิจการต่อเนื่องประมง เช่น ต.ม่วงงาม อ.สิงหนคร ประกอบด้วยโครงการ

4.1 โครงการพัฒนาศักยภาพ (capacity building) ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านประเมินและตอบโต้ความเสี่ยง เช่น เปิดพื้นที่ต้นแบบด้านการจัดงานอาชีวอนามัย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างพื้นที่ต้นแบบกับพื้นที่อื่น

4.2 โครงการพัฒนาและขยายเครือข่ายความร่วมมือด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการในชุมชนท้องถิ่น

4.3 โครงการส่งเสริมเครือข่ายอาชีวอนามัยจังหวัดสงขลา (คลินิกโรค) เช่น ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารจัดการอุบัติเหตุ อบรมการจัดการอุบัติเหตุในโรงงานขนาดกลางและเล็ก การตรวจเยี่ยมโรงงานของผู้ว่าฯ นวัตกรรมสื่อเพื่อโรงงานขนาดกลางและเล็ก ฯ

4.4 โครงการสารสนเทศของงานอาชีวอนามัยระดับจังหวัด

4.5 โครงการจัดเวทีระดมความคิดเห็นจากภาคีองค์กรรัฐที่เกี่ยวข้อง¹ / อปท. และภาคประชาชน² ด้านการจัดบริการอาชีวอนามัย

4.6 โครงการอบรมบุคลากรด้านการจัดการบริการด้านอาชีวอนามัย (ประเมิน/สื่อสาร/จัดการ/ตอบโต้ความเสี่ยง) ให้อาชีวอนามัยระดับอำเภอ ตำบล ตลอดจนจ.นอสม./อสม.อช./อสร./อกม.

4.7 โครงการจัดบริการด้านอาชีวอนามัยของหน่วยบริการระดับอำเภอ ตำบล

4.8 โครงการสร้างเวทีหารือร่วมกับอปท.ในประเด็นการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อผลักดันงานอาชีวอนามัย

4.9 โครงการพัฒนา อปท. ในการจัดการแผนงาน/โครงการ/งบประมาณด้านอาชีวอนามัย

4.10 โครงการส่งเสริมให้สถานประกอบการจัดทำระบบกำกับคุณภาพเพื่อสนับสนุนงานอาชีพอนามัยและคุณภาพชีวิตคนทำงาน เช่น มอก.18000, CSR-DIW

4.11 โครงการระดมทุนจากภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ

5. โครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์ โดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา ในประเด็นการสร้างตลาด การเพิ่มมูลค่าผลผลิต การสร้างความต้องการของผู้บริโภค การรณรงค์เรื่องเกษตรอินทรีย์ การสนับสนุนหน่วยงานรัฐใช้ผลิตภัณฑ์การเกษตร หรือการเปิดตลาดเกษตรภายในองค์กรของรัฐ

6. โครงการจัดสร้างโรงฆ่าสุกรมาตรฐาน โดยสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสงขลา เป็นการยกมาตรฐานกระบวนการฆ่าสุกรที่ถูกต้อง ไม่ทารุณสัตว์ ให้สามารถผลิตเนื้อและผลิตภัณฑ์สุกร ที่มีคุณภาพ ทำให้เกิดความปลอดภัย ในการจัดสร้างโรงฆ่าสุกร อุปกรณ์ และระบบต่าง ๆ ใช้งบประมาณจากรัฐบาล และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานควบคุมกำกับดูแล

7. โครงการผลักดันอาหารปลอดภัยให้มีเป็นอาหารฮาลาล โดยคณะกรรมการอิสลามจังหวัดสงขลา

8. โครงการขยายผลผู้ประกอบการร้านอาหารนำร่องปลอดภัย โดยมีสมาคมสมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา

9. โครงการอาหารกลางวันคุณภาพในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจังหวัดสงขลา โดยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา

10. อื่น ๆ

.....

.....